

ad una carica, odreći se službe, položiti čast, dati ostavku na službu; — *ad una concessione o privilegio*, odreći se koncesije ili povlastice; — *al ricorso*, odreći se utoka, žalbe; — *al proprio diritto*, odreći se svoga prava; *all' eredità*, odreći se nasljedstva.

rinunziatàrio (-àri), *m.* (leg.) onaj, u korist kojega se odriče; ustupovnik.

rinunziatore, *m.* (-trice, *f.*) odricatelj; ustupitelj.

rinuotare, *v. n.* V. rinotare.

rinvangare (*rinvango*, -ghi), *v. a.* V. rivangare.

rinvenimento, *m.* nalazak, nahođenje; otkriće, pronalazak; otkrivena, pronađena stvar; (di reliquie) iznalaženje, pronalaženje.

rinvenire (*rinvèngo*, -vièni), *v. a.* ponovo naći; pronaći, iznaći, naći izgubljeno. || *v. n.* (ammollirsi) biti neko vrijeme u tekućini, stojati potopljen; (tornare in sè) doći k sebi, osvijestiti se. || -**irsi**, *v. r.* snaći se; sjećati se; dokučiti, dokučivati.

rinverdimento, *m.* (ponovo) ozelenjenje, pokrivanje zelenilom.

rinverdire (*rinverdisco*, -sci), *v. a.* ponovo obojiti zeleno. || *v. n.* (di piante) zeleniti se, ozeleniti; (fig.) podmladiti se, osnažiti se.

rinverzicare (*rinverzico*, -chi), *v. n.* e **rinverzire** (*rinverzisco*, -sci), *v. a.* V. rinverdire.

rinverzicolare (*rinverzicolo*) e **rinverzicolire** (*rinverzicolisco*, -sci), *v. n.* V. rinverdire.

rinvestimento, *m.* (di capitali) ulaganje; (mil.) ponovo opsadivanje; (leg.) zamjenjivanje, zastupanje.

rinvestire (*rinvèsto*), *v. a.* (capitali) ulagati; (mil.) opsjesti, opkoliti; opsaditi.

rinviare (*rinvio*, -ii), *v. a.* otpraviti, otpravljati, uputiti, povratiti; (differire) odgoditi, odložiti; — *la causa al giudizio di prima istanza*, vratiti parnicu prvostepenomu sudu.

rinvigorimento, *m.* ojačanje, očvršćavanje.

rinvigorire (*rinvigorisco*, -sci), *v. a.* ojačati, učvrstiti, potkrijepiti,

potkrepljivati. || *v. n.* prisnažiti, prisnaživati; povratiti se (snaga).

rinviliare (*rinvilio*, -li), *v. a.* sniziti cijenu, pocijeniti, pocjenjivati.

rinvio (-ii), *m.* otprava, upućenje, povratak; (differimento), odgod; (cessione) ustup.

rinvitare, *v. a.* opet pozvati, pozivati; izmjenično pozivati se; (mecc.) vezivati, utvrditi šarafom, vijkom, zavrtnjem, zavrtnjeti, privrtati, prišarafiti.

rinvivire (*rinvivisco*, -sci), *v. n.* oživjeti, povratiti iz mrtvih; oživjeti povratiti snagu; (fig.) živjeti i dalje (u drugome); ponavljati se, ponoviti se, obnoviti se; far —, obnoviti. || *v. a.* — *la propria vita*, preći u pameti, u mislima svoj život.

rinvogliare (*rinvòglio*, -gli), *v. a.* opet potaknuti nečiju volju (na što), pobuđivati želju.

rinvoltare (*rinvolto*), *v. a.* uviti, uvijati, zaviti, zamotati, omotati; metnuti u omot, kuvertu; (fig.) uplesti u nešto.

rinvolto, *m.* zavoj, omotač; kuverta; zamotak, svežanj, zavitak.

rinvoltolare (*rinvòltolo*), *v. a.* uviti, uvijati, zaviti, zamotati, omotati (po više puta).

rinvoltura, *f.* zavitnjak; (copèrta) debeli pokrivač, mušema, cераda (za pokrivanje kola, robe, lade).

rinzaffare, *v. a.* (mur.) prožbukati, ožbukati (na debelo).

rinzaffatura e **rinzaffo**, *m.* (mur.) žbukanje; žbuka (na debelo).

rinzepp-are (*rinzeppo*), *v. a.* zakliniti; (con cibo) kljukati, nakljukati. || -**arsi**, *v. r.* nakljukati se, nažderati se, nabokati se.

rinzeppatura, *f.* klin; podmetač; podloga.

rio (*rii*), *m.* (poèt.) potočić.

rio, *ag.* zao, opak; kriv. || *m.* krivnja.

rioccupare (*riòccupo*), *v. a.* opet osvojiti, zauzeti, zasjesti, zapreмати.

rioccupazione, *f.* ponovno zauzimanje, preuzimanje.

riionale, *ag.* (stòr. a Roma) predjelni, okoliš, kraj.

rione, *m.* (stòr. a Roma) predjel, kvart četvrt, okoliš, dio (grada).